

Zo gaat dat

Ruud van der Heijden

**Zo gaat dat, zo gaat dat, tussen neus en lippen door,
de poppetjes moeten dansen en één poppetje doet het voor.
om beurten, te samen, naar voor en achteruit,
we huppelen en we zingen en een speelt er op de fluit.**

Het leven lijkt 'n kermiskoers, je trapt er maar op los,
je fietst braaf je rondjes, verliest er wat pondjes,
je zwaait naar de blondjes vanaf je ijzeren ros.

't leven is 'n marathon, met finish en 'n start,
je strikt eerst je veters, verslindt kilometers,
je weet ook niets beters, je loopt alleen maar hard.

't Leven lijkt 'n vlooiemarkt, je staat achter je kraam,
probeert je waar te slijten, daar sta je voor in feite,
wat pleite is, is pleite en dat is aangenaam.

't Leven is 'n apenheul,
soms heb je er je slinger, 'n lief aan elke vinger,
met hier en daar zo'n springer, brutaler als de beul.